

جناب آقا علی اکبر زائر علیه بهاء الله

هو الله

ای زائر مطاف ملاً اعلی علی اکبر الله اکبر از این موهبتی که بآن فائز شدی و بحر رحمتی که در آن مستغرق گشتی از نخل باسق ثمر فائق چیدی و از عین سلسبیل ماء عذب تسنیم نوشیدی سر از جیب سعادت کبری برآوردی و تاج هدایت الهی را بر هامه معرفت نهادی این فضل و موهبت نصیب هر نفس نگردد و این الطاف بهره هر شخص نشود اشعه آفتاب روشنی بخش چشم حریا است ولی خفاشان را دورباش و پرخاش شکر و قند طعمه طوطیان شکرخند است و مشاهده روی گل رزق بلبل گلشن نافه مشکبار مختص باهوان دشت پروردگار است و الحان بدیع جانبخش آثار حنجر ورقای حدیقه رضوان مشاهده صباحت و ملاحات لیلا چشم مجنون را مخصوص و ادراک حلاوت شیرین بمذاق فرهاد مشروط ادراک آیات توحید بنفوس مقدسه مشروط و مشاهده آثار رب مجید ببصر حدید منوط لذت مائده سمائیه را صحت طبیعت لازم و نعمت ابدیه جمال قدم را نفوس لائقه واجب و الا حرمان اندر حرمان است ای زائر تربت پاک چون بآن ارض رسی جمیع احبای الهی را از قبل عبدالبهاء تکبیر برسان و البهاء علیک ع ع

جناب استاد محمدرضا و جناب آقا علی اکبر پسر استاد جواد و جناب آقا علی عسکر اسکوئی اذن حضور دارند

[یادداشت]

۱. رقم ۹ بر طبق حساب ابجد معادل عددی کلمه ”بهاء“ است. ←

این سند از www.bahai.org/fa/legal [کتابخانه دیجیتال](#) دایرود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۴ مارس ۲۰۲۵، ساعت ۱:۰۰ بعد از ظهر